

Tisztelt Alkotmánybíróság!
IV. 1371-1/2019

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 0 1 3 7 1 - 2 / 2019	
Érkezett: 2019 OKT 29.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 2 db	

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján alkotmányjogi panaszt terjesztettem elő.

A IV. 1371-1/2019 számú tájékoztató iratban (kézhez véve: 2019. szeptember 20. napja) foglalt 30 nap határidő betartásával álláspontom ki szeretném fejteni, az Alkotmánybíróság döntését nem fogadom el.

Kértem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Veszprémi Törvényszék által hozott 2.Bpkf.168/2019/8 sz. számú határozat alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően az(oka)t semmisítse meg.

Az Abtv. 27. § „Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

- a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és
- b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.” szerint alkotmányjogi panasszal éltem.

Alkotmányjogi panaszomban a pertörténet leírását adtam:

„Budapest, 2017. október 17. napján kelt iratommal feljelentéssel éltem a Veszprémi Nyomozó Ügyészségnél ismeretlen tettes ellen. Feljelentésem jogerős elutasítása miatt pótmagánvádlóként léptem fel. Vádindítványom az elsőfokon eljáró Ajkai Járásbíróság az 5.B.359/2018/2. sz. határozatával elutasította, mely ellen fellebbezéssel éltem.

A másodfokon eljáró Veszprémi Törvényszék 2.Bpkf.168/2019/8. sz. alatti, az eljárást érdemi döntésével lezárta:

Pótmagánvádlói eljárásban az „új” Be. (2017. évi XC. törvény A büntetőeljárásról, hatályba lépésének kezdete: 2018. július 01.) által meghatározott „788. § (1) A pótmagánvádas eljárásban a sértett jogi képviselte kötelező.” rendelkezésre hivatkozva.

További jogorvoslatra jogi lehetőségem nem volt.”

A 2017. évi XC. törvény A büntetőeljárásról (Be.) szabályozza a másodfokú eljárásban hozott döntésekkel szembeni jogorvoslati jogot:

„667. § (1) A legfőbb ügyész a törvényesség érdekében jogorvoslatot jelenthet be.”; „672. § (2)... ügydöntő határozat...” meghozatala esetén biztosít jogorvoslati jogot; a 815. § (1) „A pótmagánvádló felülvizsgálati indítványt nem terjeszthet elő.” rendelkezés kategorikusan zárja ki pótmagánvádló esetében a felülvizsgálati indítvány előterjesztésének jogát. Mindezekből következően további jogorvoslatra jogi lehetőséget nem biztosít a Be.

Az Abtv. 27. § - a a bírósági eljárást befejező egyéb döntés elleni alkotmányjogi panasz lehetőségét megteremti.

A bírósági eljárás lezárult a panaszolt végzéssel. A bírósági eljárás folyamatban volt, hiszen az elsőfokú végzés (Ajakai Járásbíróság 8.B.359/2018/2. sz. alatti végzése) ellen a Be. szabályainak megfelelően a jogorvoslati jog biztosított volt. Jogorvoslati jogom gyakorlása a bírósági eljárás során akadályba nem ütközött.

Az eljárás befejeződött a Veszprémi Törvényszék 2.Bpkf.168/209/8. sz. alatti végzésével. Az Abtv. 27. §-a az alkotmányjogi panasz előterjesztésének jogát vagylagosan köti feltételhez:

1. az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sértő döntés és az indítványozó jogorvoslati lehetőségeinek kimerítés,

vagy

2. az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sértő döntés és az indítványozó részére jogorvoslati lehetőség nincs biztosítva

Mivel azon feltétel teljesül, hogy „ az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sértő döntés és az indítványozó részére jogorvoslati lehetőség nincs biztosítva”, így alkotmányjogi panaszom elbírálásának az Abtv. 27. §-a értelmében akadályba nincs jogértelmezésem szerint.

Jelen iratomban a Veszprémi Törvényszék által hozott 2.Bpkf.168/2019/8 sz. számú határozat alaptörvény-ellenességét alátámasztó érveim is ki kívánom egészíteni:

A pótmagánvádas eljárásban előírt kötelező jogi képviselőhez kapcsolódó, a jelen ügyben kifogásolt bírósági döntésben kifejtett jogalkalmazói jogértelmezés közvetlenül befolyásolja (akadályozza) a jogorvoslathoz való jog hatékony és tényleges érvényesülését. A jogi képviselő rendelkezéseinek bírósági értelmezésekor a szakjogi szabályokkal egyidejűleg és azoktól elválaszthatatlanul, közvetlenül és intenzíven van jelen az alkotmányjog is, mivel a jogi képviselő terjedelmének bírósági értelmezése egyúttal az Alaptörvényben garantált alapvető jog közvetlen gyakorolhatóságáról is dönt. A jogi képviselő **kizárólag** a szakszerűség biztosításának érdekében, a szakszerűségből következő célok megvalósulása érdekében szükséges (3208/2014. (VII. 21.) AB végzés).

A szakszerűség biztosított volt (csatolom a vádindítványt, melyben e tény részletezetten kifejtésre került, továbbá a Meghatalmazás címszavú okiratot is).

A jogorvoslathoz való jog absztrakt alkotmányos mércéjétől nem szakadhat el a konkrét ügyeket elbíráló jogalkalmazói gyakorlat {hasonlóan lásd: 13/2014. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [51]}.

Mindebből következően a jogi képviselő (Be. 788. § (1) „A pótmagánvádas eljárásban a sértett jogi képviselője kötelező.”) szükségessége a szakszerűség érdekében teljesült az „új” Be. szerint is.

Az alkalmazandó jogi szabály a „rég” Be. volt (1998. évi XIX. törvény A büntetőeljárásról

56. § „(4) A pótmagánvádló ügyvédi képviselője kötelező, **kivéve**, ha a természetes személy pótmagánvádló jogi szakvizsgával rendelkezik.” „Új” Be. 876. § „(5) Az e törvény hatálybalépésekor folyamatban lévő eljárásokban a pótmagánvádló eljárhat jogi képviselő nélkül is, ha a természetes személy pótmagánvádló jogi szakvizsgával rendelkezik, vagy a

nem természetes személy pótmagánvádló képviselőjének ellátására a sértett ügyvezetésre vagy képviselőre feljogosított tagja vagy tisztségviselője, illetve a sértettel alkalmazotti jogviszonyban lévő személy jogi szakvizsgával rendelkezik.”).

Az Alkotmánybíróság a IV/02161/2015 ügyszámú 11/2017. (V. 26.) AB határozatában rögzítette, hogy:

„az Alkotmánybíróság emlékeztet állandó gyakorlatára, amely szerint a bírói döntések alkotmányossági felülvizsgálatát lehetővé tevő alkotmányjogi panasz (Abtv. 27. §) az Alaptörvény 28. cikkének érvényesülését szolgáló olyan jogintézmény {3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [18]}, amelynek elbírálása során az Alkotmánybíróság feladata, hogy az Alaptörvényben elismert alapjogoknak ténylegesen érvényt szerezzen. Ebből következően az Alkotmánybíróság feladatához tartozik annak megválaszolása is, hogy egy adott jogszabály mely jogalkalmazói értelmezése találkozik az Alaptörvényben elismert jogokban rejlő egyes követelményekkel. Az Alkotmánybíróság a konkrét büntetőbírói döntés és a döntést támadó alkotmányjogi panaszban előadott kifogások értékelése során figyelembe veszi az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontjában biztosított vizsgálati jogkörének határait is {13/2014. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [51]}. Ennek értelmében az Alkotmánybíróság mindaddig tartózkodik attól, hogy törvényértelmezési és szakjogi kérdésekben állást foglaljon {7/2013. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [33], [38]}, amíg a jogalkalmazói jogértelmezés közvetlenül nem befolyásolja valamely alapjog gyakorolhatóságát és tényleges érvényesülését {13/2014. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [51]; megerősítve: 3208/2014. (VII. 21.) AB végzés, Indokolás [16]}.”

A jelen ügyben kifogásolt bírósági döntésben kifejtett jogalkalmazói jogértelmezés közvetlenül befolyásolja (akadályozza) a jogorvoslathoz való jog hatékony és tényleges érvényesülését, valamint a pótmagánvádlói jogosítvány érvényesülését. (11/2017. (V. 26.) AB határozat)

„A jogi képviselő rendelkezéseinek bírósági értelmezésekor a szakjogi szabályokkal egyidejűleg és azoktól elválaszthatatlanul, közvetlenül és intenzíven van jelen az alkotmányjog is, mivel a jogi képviselő ...bírói értelmezése egyúttal az Alaptörvényben garantált alapvető jog közvetlen gyakorolhatóságáról is dönt.” Az Alkotmánybíróság ennek megfelelően jelen ügy vizsgálatakor alkotmányossági szempontú értékelést lát el, amelyben az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontjában biztosított hatásköréből fakadóan maga nyújt garanciát arra, hogy a pótmagánvádlói jogosítvány tényleges érvényesüléséhez való jog absztrakt alkotmányos mércéjétől nem szakad el a konkrét ügyeket elbíráló jogalkalmazói gyakorlat {hasnólón lásd: 13/2014. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [51]}.

Az Abtv. 46. § (3) bekezdése felhatalmazza az Alkotmánybíróságot, hogy hatásköreinek gyakorlása során megállapítsa azokat az Alaptörvény rendelkezéseit érvényre juttató alkotmányos követelményeket, amelyeket a jogalkalmazóknak a jogszabályi rendelkezések alkalmazása során figyelembe kell venniük.

Kérem az Alkotmánybíróságot, hogy e felhatalmazással élve állapítsa meg az „Új” Be. rendelkezéseiben rögzített kötelező jogi képviselő megvalósulásnak módozatait a kötelező jogi képviselő céljával, a pótmagánvádlói jogosítvány tényleges érvényesüléséhez való jog alkotmányos garanciarendszerével együttesen.

Hivatkozom továbbá a IV/01247/2017 ügyszámú, 3285/2017. (XI. 14.) AB határozatban foglaltakra is.

Azon bírói jogértelmezés és jogalkalmazás, mely a meghatalmazó tulajdonában, vezetése alatt álló ügyvédi iroda részére adott jogi képviselet gyakorlását megakadályozza, s ezen akadállyal a pótmagánvádlói jog érvényesülése útjába is akadályt gördít ellentétes az Alaptörvényben biztosított jogokkal (melyekre alkotmányjogi panaszomban is részletezetten hivatkoztam).

Budapest, 2019. október 20. (vasárnap)

